

॥ सन्ध्योपासन-मन्त्राः ॥

॥ प्रातः सन्ध्या सूर्योपस्थानम् ॥

मित्रस्य चर्षणी धृतः श्रवो देवस्य सानसिम्। सत्यं
चित्रश्रवस्तमम्॥ मित्रो जनान् यातयति प्रजानन् मित्रो
दाधार पृथिवीमुतद्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाभिचष्टे सत्याय
हव्यं घृतवद्विधेम॥ प्र समित्र मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्त
आदित्य शिक्षति व्रतेन। न हन्यते न जीयते त्वोतो
नैनम॥ हो अश्रोत्यन्तितो न दूरात्॥

॥ माध्याह्निक सूर्योपस्थानम् ॥

आ सत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यं च।
हिरण्ययेन सविता रथेनादेवो याति भुवना विपश्यन्। उद्वयं
तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगन्म
ज्योतिरुत्तमम्। उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः।
दृशे विश्वाय सूर्यम्। चित्रं देवानामुदंगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य
वरुणस्याग्नेः। आ प्रा द्यावा पृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा
जगतस्तस्थुषश्च। तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत्॥

पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं नन्दाम शरदः शतं
मोदाम शरदः शतं भवाम शरदः शतं शृण्वाम शरदः शतं
प्रब्रवाम शरदः शतमजीताः स्याम शरदः शतं ज्योक् सूर्य
दृशे। य उदंगान्महतोर्णवाद्दिभ्राजमानः सरिरस्य मध्यात्स

मां वृषभो लोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा पुनातु॥

॥ सायं सन्ध्या सूर्योपस्थानम् ॥

इ॒मं मे॑ वरु॒ण श्रु॒धी ह॒वम॒द्या च॑ मृ॒डय॑। त्वा॒मव॑स्युराच॑के॥
 तत्त्वा॑ या॒मि ब्र॒ह्मणा॑ व॒न्दमा॑नस्तदाशा॑स्ते॒ यज॑मानो
 ह॒विर्भिः॑। अहै॑डमानो वरु॒णेह॑ बो॒ध्युरु॑श॒स्स मा न॒ आयुः॑
 प्रमो॑षीः॥ यच्चि॒द्धिते॒ विशो॑ यथा॒ प्रदे॑व वरु॒ण व्र॑तम्।
 मि॒नीम॑सि॒ द्यवि॑द्यवि॥ यत्किं चे॒दं वरु॑ण॒ दैव्ये॒ जने॑भिद्रो॒हं
 मनु॑ष्या॑श्चरा॑मसि। अचि॑त्ती॒यत्तव॒ धर्मा॑ यु॒योपि॑म॒ मा
 न॒स्तस्मा॑दे॒नसो॑ दे॒व री॑रिषः॥ कि॒त॒वासो॒ यद्रि॑रि॒पुर्नदी॑वि
 यद्वा॑ घा स॒त्यमु॑त॒ यं न वि॑द्म। सर्वा॒तावि॑ष्य॒ शिथि॑रेव
 दे॒वाथा॑ ते स्या॒म वरु॑ण प्रि॒यासः॑॥